

A várakozás éve

BLUE SUNSHINE MAGYARORSZÁGI ALPHAVILLE FANCLUB

SECRET SPELLS

2006 több szempontból is hasonlított az azt megelőző esztendőre, mert igazából nem történtek nagy dolgok az együttes körül. Adtak egy tucatnyi koncertet, köztük egy budapestit is, amiről a rajongók most hiányoztak egy magánpartiról lévén szó.

Ausztráliában megjelent a Forever Young 2006 maxi, a dal legújabb remixeivel, mivel egy Youth Group nevezetű rockzenekar listavezető lett a dal feldolgozásával Ausztráliában.

Itthon a hivatalos magyar honlap indította útjára rádióját, amelyen azóta is online a nap 24 órájában lehet Alphaville zenéket hallgatni. Az év végén pedig az együttes 10 – kiadótól független – év után ismét lemezszerződést kötött első lemezéigével, a WEA-val. Így ebben a számban olvashattok majd koncertbeszámolót, interjú részleteket, egy rövid elemzést a FY 2006-os remixeiről és az időben visszarepülünk 20 évet, felidézzük, mi minden is történt 1986-ban.

A „Questions of happiness” egy dalcím az Alphaville remélhetőleg 2007-ben megjelenő albumáról. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy az együttes 2006 végén visszaigazolt a Wea-hoz, talán már nem ez lesz további boldogságuk illetve boldogulásuk kérdése...

Forever Young 2006—The Remix

A Forever Young megannyi kiadást megért már az elmúlt 23 év alatt, ha csak az Alphaville kislemezeket illetve remixeket nézzük: 1984 után 1988, 1996, 2001 és most 2006-ban is bekerült ismét a zenekar diszkográfiájába. Amikor tudomást szereztem arról, hogy az ausztrál

Wea piacra dob egy maxit a dal 2006-os újragondolásaival, sejtelttem sem volt, hogy milyen stílusú zenére számíthatok. Illetve egy kicsit mégis, mert ismertem a Youth Group feldolgozást, és arra gondoltam, talán majd a remixek is egy kicsit a rockos irányból várhatók.

Nos ez bejött, mert a dal minkét új változatát kemény dob és gitáralapokra helyezték, amely egy merőben új kicsengést adott a dalnak. Nekem sokkal jobban is tetszenek, mint az 2001-es remixek. A harmadik track pedig nem más, mint az eredeti dal „remastered” verziója.

A tartalomból:

A várakozás éve	1
Forever Young 2006—the remix	1
Interjú a Halle-beli koncert kapcsán	2
Koncertbeszámoló—Dortmund	2
Ausbung előtt—interjú Mariannal	3
Táncolj velem	4
Memento—1986	4

Interjú a Halle-beli koncert kapcsán

A személyi változások az okai az AV zenei változásának?

Kéz a kézben járnak. Az egyik oldalon vannak a saját ötleteid, a másik oldalon pedig az emberek akikkel dolgozol és oda vezetnek ahol egyedül nem lennél.

2006-tal összehasonlítva nagyon kevés AV fellépés van. Lassan elfárad?

Valójában ebben az évben egyáltalán nem akartam koncerteket adni, hanem csak a stúdióban dolgozni. Aztán az ember mégiscsak csomagol. Színpadon állni egy egész más szituáció, és egy szép változatosság. Ezen kívül a azonnal visszajelzést kapsz, és észreveszed, ha valami nem stimmel. Másrészt a stúdióban a világ összes ideje a tied, és azt csinálhatsz amit akarsz.

Sokáig, a kilencvenes évek elejéig nem adott az AV koncerteket. Miért?

Nem láttuk szükségét. Az AV akkor tiszta stúdióprojekt volt. Én már korábban akartam koncertezni, de különböző vélemények voltak nálunk.

A május 5-i hallei koncert egy különleges fellépés lesz. Mit várhatunk?

Egyrészt sok új számot fogunk játszani. Ezenkívül néhány számot egy kamarazenekarral fogunk előadni. Ez egy nagyon izgalmas dolog, ami a számokat nagyon meg tudja változtatni.

Mennyire örül ennek a koncertnek? Volt már Halléban?

Minden fellépésnek örülök. Minden Show-este a legfontosabb az életemben. Ha nem így lenne abbahagynám. Halléban még nem voltam, csak százszor elhaladtam mellette.

Ha olyan új együttesekről hall mint pl. a 'Tokio Hotel' melyek az egyik napról a másikra híresek lette, emlékezteti az önök 84-es helyzetére amikor a B1J világsiker lett?

Igen, teljesen. Egyébként csodálom, hogy a fiúk a Tokio Hotelből milyen professzionalizmussal kezelik ezt, és a zenéjüket is jónak tartom.

Mit tanácsolna a fiúknak?

Nem tanácsolok nekik semmit. Egy magamfajta egyébként sem kéne hallgassanak, hanem ugyanúgy kéne tovább csinálniuk.

2006. május

(fordítás: Voyager, forrás: forum.alphaville.hu)

Koncertbeszámoló—Dortmund

A hely Dortmund külvárosában volt, de jellemzően egy villamossal (ami azért inkább metró volt, mert nagyrészt föld alatt ment) pikpakk a városban voltunk. Hát, hogy ott mi volt! Hihetetlen fieszta, és ez még csak fokozódott, ahogy közeledett egy csoportmeccs napja a városban. Én ekkora tömeget - vidám tömeget - még nem láttam utcákon. Mindenütt svájciak, vörös pólókban... Tényleg baromi látványos volt. Mindenhol söröspultok, kolbászpultok, ajándékpultok, mindenhol lehetett szórni az ajrót, orrvérzésig. A koncert is nagyon király volt, Attila hathatós közreműködésével kaptunk sajtó- és VIP belépőt, úgyhogy a "szokásos" AV-találkozó

kívül összefutottunk még a Sandrával, láttuk a magashomlokú Howard Jones-t, a kicsi és aszott Limahl-t, és a Bad Boys Blue-t, de őket ha kinyírnak sem ismertem volna fel. Viszont nekik és Limahl-nak olyan táncoslányai voltak, hogy huhhúúúJa, és a Sandra egyik táncos fickója magyar félig, ez akkor derült ki, amikor némi törengéssel megkérdezte, honnan jöttünk. Plusz volt ott egy csávó, aki gyerekkora óta hatalmas rajongója Sandrának, soha nem találkozott vele, teljesen kész volt, azt hittük ott ájul el, mindenesetre lefilmeztük élete nagy eseményét - azóta már háromszor írt, halálos izgalommal várja az anyagot. Az AV olt a főzenekar, ennek hátránya volt, hogy elég későn kezdtek, és a németek azért általában elmennek az utolsó villamossal - a koncert végére alig pár százan maradtunk. Attila is, és a zenekar tagjai is mondták, hogy ilyen szar közönséget rég láttak. Marian egyébként nagyon fáradt volt, a koncert után ugyan behívtak egy sörre az öltözőbe, kétszer is elnézést kért, hogy kivan (tényleg kivolt...), és el is húztak Essenbe, ahol laktak. Egyetlen - számunkra - új szám volt a programban, sajnos setlistet nem csórtunk. A koncert amúgy bő egy óra volt. Mivel sajtóbelépőnk volt, az első három szám alatt lehetett fotózni a színpad előtt, mit tesz Isten, nálam kamera volt, úgyhogy nemsokára felrakok egy exkluzív cuccot, szerintem nagyon jó lett, főleg, hogy iszonyú közel vannak a kamerához. Aztán az utolsó este már nem volt szállodai szobánk, de ezt így is terveztük, mert másnap ötre kint kellett lenni a reptéren - gondoltuk, azt a pár órát kibírjuk a padokon. Kibírtuk - de soha többet.... Aztán jött a reggel, elsőként a pultnál, ahol is közölték, hogy a járat cancelled, törölve. Eeeeh. Elég fáradtak voltunk, jött a huzavona, érkeztek az utasok, mindenki kiakadva... minket elvittek egy szállodába, Dortmundtól úgy 40 km-re, ahol be is ájultunk az ágyba, este még egy kedélyes sörözés, reggel vissza a reptérre, ahol már csak egy nagy csúszást kellett megélni, repülés haza, be a munkahelyre, és tegnapelőtt este végre nyugi...

(by Heltai Ákos, 2006. június. Forrás: forum.alphaville.hu)

Ausburg előtt - interjú Mariannal

Marian, az RT 1 Sommerfesten nemsokára 8000 ember előtt lépsz fel. 22 éve vagy a zeneüzletben még izgulsz, mielőtt színpadra lépsz?

Igen, valahogy mégis, mert minden alkalom egy másik kihívás. Egész idő alatt megpróbálok a kontrollt megtartani. Mindig új helyzetek adódnak kölcsönhatásban a közönséggel, és ha együttessel játszol zenei síkon is. Ez egyszerűen izgalmas, és ezért van benned adrenalin ha a színpadra lépsz. Ha nem így lenne majdnem szakszerűtlen lenne – akkor jobb lenne abbahagyni.

Milyenek voltak az elmúlt évek, igazán csend volt az AV körül?

A normál médiában már hosszabb ideje nagy csend van. Ez azon múlik, hogy a szokásos médiában 1997/98 óta nem igazán jelentünk meg. 2000-ben koncertlemezadtunk ki, ami egész jól ment. De nem volt Top 20 / Top 40-es sikerünk az elmúlt 6-7 évben és akkor már egyszerűen nem jelensz meg a médiákban. Ez alatt az idő alatt az internetre húzódtunk, és továbbfejlesztettük a dolgainkat. 2001-ben kezdtük a CS projektet, ahol a még fejlesztési fázisban levő zenét feltettük a hálóra. Ingyenesen letölthető volt a honlapunkról, és követhető volt hogy jön létre az album. A eredményt aztán CS néven kiadtuk és eladtuk. Persze a normál listákon nem jelent meg.

A DS-en 1999-ben 8 CD-n a teljes munkátokat összefoglaltátok. Melyik AV számok a személyes kedvenceid?

Még mindig nagyon szeretem a Carry your Flag-et, ez egy lassú szám amit ma este is játszani fogunk. A többi szám is jó. Abban is van különbség, hogy mi az amit szívesen hallgatok, és mi az amit szívesen játszok. Nem kell mindig ugyanannak lennie.

Hogyan keletkeznek a dalok, mi ad ötleteket? Először egy téma, szöveg, vagy dallam van a fejedben?

Ez tényleg minden dalnál más. Nem vagyok egy strukturáltan dolgozó, aki minden dalhoz ugyanazzal a meghatározott stratégiával közelít. Mindig attól függ, hogy milyen megérzésed van. Olvasol valamit az újságban, van egy dallamvonalad, vagy egy szövegtöredék. A múzsa megcsókol, és mész a stúdióba.

Egyszer azt mondtad, hogy a „80-as évek felélesztése” az idegeidre megy. De ott van a zenétek gyökere. Miben különbözik a mai zenétek a 22 évvel ezelőtől?

Semmi esetre sem tagadom a gyökereimet. Csak minden fajta „felélesztés” idegesít. Ez egy múmiatánc, amikor az emberek még egyszer a színpadra mennek, hogy a régi sikereikkel pár garast keressenek. Ezt szánalmasnak tartom. Nem szeretném, ha ilyesmivel egy skatulyába raknának, mert mi az évtizedek alatt folyamatosan albumokat jelentettünk meg, és a továbbiakban is ezt fogjuk tenni. Továbbá folyamatosan dolgozunk a zenénken. Hogy mi más a mai zenénkben azt nem lehet elmagyarázni, csak hallani lehet. De hogy némileg más az számomra nagyon megnyugtató, mert különben az elmúlt 22 év nyugalmi állapot lett volna, és azt igazán szörnyűnek találnám. Számomra minden album egy új terület, és azt kívánom magamnak, hogy mindig új dolgokat éljek át. Ez egy kölcsönhatás köztem és a zene között, amit csinálok.

Ahogy olvastam hamarosan új albumot jelentettek meg, és keresitek a megfelelő lemezcéget. Sokszor nehéz megtalálni a kompromisszumot művészet és üzlet között. Mennyi művészetet áldoznál fel, hogy egy lemezt kiadj?

Emiatt egyáltalán nem aggódom. Van lemezcégünk, nem keresünk. Jelenleg arról tárgyalunk, hogy mikor jelenjen meg az album, és mikor kezdődjön el hozzá a munka. A dalanyag megvan, a termelési folyamaton most nem gondolkodom. Egyrészt van a stúdiómunka, ahol csak magamnak dolgozom, és megpróbálok olyan zenét csinálni amelyet elképzelek. Ettől valamennyire különbözik amikor a színpadon vagyok, vagy a színpadhoz próbálunk, akkor meggondolom, hogy hogyan tudom eljuttatni a zenét a közönséghez. Ezért szörnyen fontos egy zenésznek mindkét oldalt ismerni: a koncert-oldalt és a stúdió-oldalt. Akkor sok mindent fel tud használni a stúdiómunkánál. Művészként hatni akarsz az emberekre. És ha szerencséd van, ez kereskedelmileg is előnyös.

El tudnád képzelni, hogy egy új klipet készíts?

Igen, biztosan. Egy single megjelenéshez egyszerűen szükséged van egy klipre.

(Augsburg, 2006. július 29. Nicola Beckers, fordítás: Voyager)

BLUE SUNSHINE MAGYARORSZÁGI
ALPHAVILLE FANCLUB

SECRET SPELLS
2006. december
Szerkesztette: Vajda Ferenc

Linkajánló:
<http://radio.alphaville.hu>

TÁNCOLJ VELEM

Amikor a fény forrósága eggyé olvad a gyorsuló idővel
Amikor a királyok visszatérnek elefántesont-tornyukba
Engedd hullámszínt a mágneses erőket
Hogy villogjanak oly gyorsan
Aztán ott találhatsz majd a holdfény alatt
Egy szerelmes mennyországban végül beváltjuk ígéreteinket
Egy szerelmes mennyországban elfeledhetjük a múltat
Ha akarod, táncolj velem
Keresztül azon a magányos éjszakán
Ez sokkal több egy álomnál
A gyönyörök kertjeibe eljutván
Ha akarod, táncolj velem
Keresztül azon a magányos éjszakán
Ez sokkal több egy álomnál
A gyönyörök birodalmaiba olvadván

Csillagporban ébredő kristálytetők alatt
Ahol a napfűk játszanak,
Aki sohasem veszítenének
Ahol a hajók vitorláznak
Keresztül a fények templomán ragyogó égbolton
Ott talán rám találhatsz, kedves
Egy szerelmes mennyországban végül beváltjuk ígéreteinket
Egy szerelmes mennyországban elfeledhetjük a múltat
Ha akarod, táncolj velem
Keresztül azon a magányos éjszakán
Ez sokkal több egy álomnál
A gyönyörök kertjeibe eljutván
Ha akarod, táncolj velem
Keresztül azon a magányos éjszakán
Ez sokkal több egy álomnál
A gyönyörök birodalmaiba olvadván

Afternoons In Utopia Gold-Lloyd-Echolene 1986
(fordítás: vafe)

Memento—1986

Amikor 1986 szóba kerül, a barátaimmal való beszélgetések során az Alphaville-t illetően, mindig azok az aggodalmakkal teli vasárnap délutánok jutnak eszembe, amikor is ott ültem a rádióm mellett, várakozva Hegedüs László bejelentkezésére a Poptarisznyába. Tőle tudta meg ország-világ, hogy az együttes második lemeze azért nem jelenhet meg, mert a lemezcégükkel pereskednek bizonyos jogi-és pénzügyi problémák miatt. Az egész história egy kicsit zavaros volt, meg már ennek igencsak húsz éve, és nem is emlékszem már pontosan a történetre. De a kétségbeesett percek emlékei megmaradtak, amit aztán persze követtek azok a bizonyos Utópiai délutánok, amelyek majdan sok-sok örömteli percet is okoztak.

Abban az évben, 13 évesen risznya hallgató voltam. Már persze az is, mi minden történik megjelenése is emlékezetes volt, dal azon az áprilisi vasárnapon, zió. Felejthetetlen volt! Másnapban. Volt egy jó nagy adag egy-két hétig nem a Modern ömlengés. A Poptarisznyát tartalmazó érdeklődés infókat Alphaville-ről. A dalokról meg mennyire is utálta a mi kedvenmert naprakészen játszott a Universal Daddy-t, ami ráadásul Sensations-t is, ami ráadásul a volt (nagyon sokáig volt más-

Jut eszembe! De a Dance With Top-on! Nem is akárhogy! 1986 gatóinak szavazatai alapján, nyerte. Ez azért azt hiszem, nem

ALPHAVILLE: azokban a vagány, furcsa kinézetű köpenyekben...
(best AV look part 1)

megátalkodott rádió-és egyben Poptar-akkor is nagyon érdekelt a zene, és a zenék világában. A Dance With Me mert csupán háromszor hangzott el a és harmadszor ráadásul a maxi ver-csak erről tudtunk beszélgetni a sulibüszkeség is bennem, mert legalább Talking-ról, meg az A-ha-ról ment az tottam az egyetlen olyan fórumnak, lehetett kapni—persze nem csak az nem is beszélve, mert a bétót bárcünkét, azért roppant korrekt volt, további kislemezeket, először a nagy kedvence is volt, majd pedig a műsor slágerlistájának nagy kedvence dik, de a vezetést sosem vette át).

Me viszont listavezető volt a Pop Tari legnépszerűbb dala lett a műsor hall-mivel az év végi összesítést is meg-volt semmi! „carry me back home”